

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 227.

75de Møde.

Torsdagen den 13de Juni

(Fortf.)

Den i Mødet omdeelte, af det i Finants-
sagen nedfattede Udvalg: M. P. Bruun,
Dahl, Funder, H. P. Hansen, Kier-
regaard, Køster, D. Larsen, Ny-
holm, Orholm, Petersen, Schouw,
Treschow, Unsgaard, Westfely, Dr-
sted, afgivne Betænkning er saalydende:

1.

Under de Overveielser og Arbejder, hvor-
ved vi have søgt at udføre det os af Lands-
thinget paalagte Hverv, at afgive Betænk-
ning over det af Folkethinget vedtagne Udkast
til en Finantslov for Finantsaaret fra 1ste
April 1850 til 31te Marts 1851, har der
stedse ledsaget os en Følelse af, hvor lidet vi
under de forhaanden værende Omstændigheder
ville være istand til paa en fyldestgjørende
Maade at løse den os stillede Opgave. Den
store Bæmselighed, som alt ligger i Sagen selv,
er nemlig i høi Grad bleven forøget ved den korte
Tid, som dertil er bleven leevnet. Denne har været
utilstrækkelig for Udvalgets Medlemmer til at sætte
sig ind i alle de mangfoldige Enkeltheder, der
høre til Sagen og til at anfille de Under-
søgelser, hvori vi, hver for sig, kunde ønsket
at indlade os med Hensyn til de forskellige
Tvivl og Indvendinger, som have frembudt
sig for os. Dette har end ikke været os mu-
ligt, hvad de enkelte Grene af Finantslovens
Indhold angaaer, som ere bleve anviste de
forskjellige mindre Udvalg, hvori det større
af Landstthinget nedfattede Udvalg har af-
sondret sig. Men endnu mindre har det været
muligt at finde Tid til at bringe alle de
Spørgsmaal, som den Enkelte havde kunnet

ønske at gjøre til Gjenstand for det samlede
Udvalgs Prøvelse, under en saa omfattende
Behandling, som vilde være fornøden for at
tilveiebringe en nogenlunde almindelig Erkjen-
delse. Vi have stedse ladet os lede af den
Overbeviisning, at det var en saa paatræn-
gende Nødvendighed at fremme foransførte Sag-
saaledes, at Loven kan træde i Kraft ved Be-
gyndelsen af næste Maaned, at vi have maattet
lade mange Hensyn, som vi ellers vilde have
tillagt stor Bigtighed, træde tilbage.

Da hiint Formaal aldeles ikke lod sig op-
naae, dersom Loven saaledes, som den er kom-
men fra Folkethingets Hænder, i Landstthinget
modtog Ændringer, der vilde gjøre nye og
maaffee vidtgaaende Forhandlinger i førstnævnte
Thing fornødne, saa har det uafsladeligt staaet
os for Die, om muligt, at bringe Sagen til
endelig Afgjørelse, saaledes at den ei behøver
at gaae tilbage til Folkethinget. Det er saa-
ledes fornemmelig med Hensyn til den Ind-
flydelse, som det kunde faae paa de fremtidige
Finantslove, at vi her fremsætte en Deel af de
Bemærkninger, som vi kunne have at gjøre
med Hensyn til det foreliggende Lovudkast.
Hvorvidt enkelte af disse maatte være af den
Bigtighed, at Thinget paa Grund deraf maatte
finde det nødvendigt at foretage nogen Æn-
dring i bemeldte Udkast, maa naturligviis be-
roe paa dets Bedømmelse, men vi antage i alt
Fald, at vor Betænkning ikke vil give Anledning
til videre Ændringer end saadanne, med Hen-
syn til hvilke begge Thingene i saa Dage
maatte kunne komme til Enighed. Men vi
bør udtrykkelig udtale, hvad der vistnok
vil blive Thingets Mening, at det ingen-
lunde kan antages, at det bifalder Alt, enten
i det af Regjeringen forelagte Lovudkast, hvori-
mod Intet fra Folkethingets Side er indvendt,
eller i, hvad der fra dettes Side er blevet
bemærket til Ændring i bemeldte Lovudkast og
de dertil knyttede Bemærkninger, fordi nærvæ-